

ВАЖЕЊЕ КРИВИЧНОГ ЗАКОНОДАВСТВА РС ЗА ДРЖАВЉАНИНА РС КОЈИ КРИВИЧНО ДЕЛО УЧИНИ У ИНОСТРАНСТВУ

Да ли је окривљена држављанка Р Србије и да ли је предметно кривично дело кажњиво и по закону Р Хрватске – ако је дело тамо извршено, и ако су последице тамо наступиле, представљају одлучне чињенице за кривично гоњење учиниоца када је кривично дело учињено у иностранству.

Из образложења:

Пресудом првостепеног суда окривљена је оглашена кривом за извршење кривичног дела злоупотреба поверења из члана 216. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 4 месеца и роком проверавања од 2 године уз споредни услов да окривљена у року од 1 године исплати висину прибављене имовинске користи у износу од 6.570,00 хрв. куна у динарској противвредности по најповољнијем курсу за оштећену као тужиоца, који буде важио на дан исплате, у месту исплате. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе и нашао да је изрека пресуде противречна сама себи и нејасна у погледу износа имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела и износа прибављене имовинске користи који је окривљена обавезана да врати у оквиру посебног услова у смислу члана 65. КЗ.

У чињеничном опису дела изреке пресуде није наведено место где је окривљена предузела инкриминисане радње, што изреку чини неразумљивом. У чињеничном стању је утврђено да су инкриминисане радње предузете у Републици Хрватској, али је пропуст суда што није утврдио где је наступила последица – да ли у Р Хрватској или у Р Србији, а што је од пресудног значаја, јер је према члану 17. КЗ кривично дело извршено у месту где је извршилац радио или био дужан да ради, или у месту где је у целини или делимично наступила последица дела. У конкретном случају је окривљена инкриминисане радње предузела у Р Хрватској, па је било неопходно утврдити да ли је окривљена држављанка Р Србије, пошто према члану 8. КЗ кривично законодавство Србије важи за држављане Србије и када у иностранству учини кривично дело, осим кривичних дела наведених у члану 7. КЗ, ако се затекне на територији Србије или буде изручен Србији, у ком случају се према члану 10. КЗ кривично гоњење држављанина Србије, за кривично дело учињено у иностранству, може предузети само када се за кривично дело кажњава и по закону земље у којој је дело учињено. Те битне чињенице (да ли је окривљена држављанка Р Србије и да ли је предметно кривично дело кажњиво и по закону Р Хрватске – ако је дело тамо извршено, а и последице су тамо наступиле) суд није утврђивао, услед чега је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, па је пресуда укинута.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број К. 1379/10 од 11.04.2013. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Кж. 1. 2572 од 09.07.2013. године)